

§ 28.

Stk. 1. Medfører Ulykkestilfældet ikke Krav paa Invaliditetserstatning, ophører Dagpengene at løbe, saa snart Betingelserne for samme efter § 24 bortfalder.

Stk. 2. Medfører Tilfældet Krav paa Invaliditetserstatning, vedbliver Dagpengene under de i § 24 foreskrevne Betingelser at løbe indtil Dagen for Direktoratets Afgørelse af Invaliditetsspørgsmaalet.

Stk. 3. Medfører Tilfældet Døden, løber Dagpengene under samme Betingelser indtil *Dødsdagen*.

§ 29.

Dagpengene skal saa vidt muligt betales den tilskadekomne bagud hver Fredag med det ham for den forløbne Uge tilkommende Beløb, første Gang den første Fredag efter den Dag, paa hvilken Retten til Dagpenge er indtraadt.

§ 30.

Stk. 1. Ved den Tid, da Dagpengeretten kan indtræde, paahviler det den tilskadekomne at fremsende Lægeerklæring til vedkommende Forsikringsforbund til Oplysning om, at Betingelserne for Dagpengeretten er til Stede. Denne Lægeerklæring betales af Forbundet.

Stk. 2. Forbundet er berettiget til at forlange fornyet Lægeerklæring fremsendt hver Uge mod at yde den for disse Lægeerklæringer fastsatte Betaling.

§ 31.

Det paahviler vedkommende Forbund at give Direktoratet Underretning om, hvor længe og med hvilket Beløb det i hvert enkelt Tilfælde har udbetalt Dagpenge.

§ 32.

Naar Arbejdsgiveren yder den tilskadekomne fuldt Arbejdsvederlag, skønt den tilskadekomne ikke er i Stand til at genoptage sit Arbejde i væsentlig samme Omfang som før Ulykkestilfældet, jfr. § 24, er han berettiget til for paagældende Tidsrum at oppebære tilskadekomnes Dagpenge. Udgør Dagpengene mere end Vederlaget, har tilskadekomne Krav paa det overskydende Beløb.

§ 33.

Stk. 1. Naar der er forløbet 1 Aar efter Ulykkestilfældet, skal Direktoratet saa vidt muligt træffe Afgørelse af, om der tilkommer en tilskadekomnen Krav paa Invaliditetserstatning.

Stk. 2. *Naar Omstændighederne taler derfor, kan Direktoratet dog udsætte Afgørelsen, i intet Tilfælde dog udover 3 Aar efter Ulykkestilfældets Indtræden.*

§ 34.

Stk. 1. Invaliditetserstatning ydes i Form af *en aarlig Rente*, der, *forsaavidt den ikke kapitaliseres, jfr. § 38*, løber, saa længe den tilskadekomnes Erhvervsevne er forringet med 5 pCt. eller derover som Følge af Ulykkestilfældet.

Stk. 2. *Renten udgør ved fuldstændigt Tab af Erhvervsevnen $\frac{2}{3}$ af den tilskadekomnes Aarsløn, jfr. § 46, og ved Nedsættelse af Erhvervsevnen en til Nedsættelsen svarende Del af den Rente, der vilde være at yde ved fuldstændigt Tab af Erhvervsevnen.*

Stk. 3. Ved Fastsættelsen af Invaliditetsgraden skal Direktoratet i det Omfang, som skønnes rimeligt, tage Hensyn til særlige Færdigheder, der kræves i vedkommendes sædvanlige